Jakob Westholmi Gümnaasium

WEST POST

Oktoober 2020

1.september

Uued õpetajad

Intervjuu Juhani Särglepaga

Juhtkiri

Tere, armas Westholmi pere!

Õues on näha vihmast ilma, mis tähendab sügis on kohal. Neil keerulistel osalise distantsõppe aegadel on mul hea meel teile esitleda selle õppeaasta esimest Westposti.

Selles numbris saate tagasi vaadata õpetajate päevale, 1.septembrile, tutvuda uute õpetajatega ja lugeda muljeid Taanist. Lisaks saate rohkem teada vilistlase Juhani Särglepa kohta. Ei puudu ka ristsõna ning Elizabethi maitsvad sügisesed retseptid.

Soovin teile jaksu ja head kooli aastat. Hoidke end ja teisi!

Westposti peatoimetaja ja küljendaja

Liisa Kasera

Keeletoimetaja: Hanne-Lore Tuubel

Toimetus: Emma Räim, Maria-Johanna Vompa, Kärt Kirsimägi, Inger Enok, Gerda Reinaru, Elizabeth Šanin, Ann
Katriin Abel, Triinu-Liis Linkov, Olivia Reimets, Laura Sarap

Fotod: Jüri Luht, Kaia Rikson, erakogud

Juhendaja: Ülle Uulma

Täname: Rando Kuustik, Kersti Uudelt, Luise maja õpetajad

Täname Jakob Westholmi Sihtasutust toetamise eest!

Tallinna aasta silmapaistvamad haridustöötajad
Meil on põhjust uhkust tunda, sest silmapaistvate õpetajate hulgas on ka meie kooli õpetajad.
AASTA KLASSIÕPETAJA 2020: ***Airi Metspalu***
AASTA KLASSIJUHATAJA 2020: ***Janne Õngo-Oengo*** *(vabariikliku aasta klassijuhataja nominent)*
AASTA GÜMNAASIUMIÕPETAJA 2020: ***Kaiko Lippur***
AASTA HUVIALAÕPETAJA 2020: ***Hendrik Soon*** *(Jakob Westholmi Koolituskeskuse Muusikakool)*
Palju õnne!

Direktori tervitus

Hea koolipere,

Oleme alustanud seda õppeaastat heas usus, et sel aastal läheb paremini kui kevadel ja me saame kauem olla kooliperena koos ning õppida uutes tingimustes, aga vanas normaalsuses. Paraku pole nii läinud. Mõni aeg tagasi oleme pidanud muutma õppetöö rutiini. Muudatusi oma töös ja õppimises oleme pidanud tegema kõik, mis pole olnud väga meeldivad ja mugavad, kuid see on paratamatu, sest meil on uus aeg ning see aeg nõuab meilt kõigilt mugavustsoonist välja tulemist. Viirus, mille nimetus on kõigil selge une pealt, peaks olema pannud meid mõtlema elule teisiti, sest ka Eestist pole selle haiguse laastavad tulemused mööda läinud. 64 peres on üle Eesti olnud kurvad sündmused, mille kordumist me keegi ilmselt enam ei soovi.

Milleks peame sel aastal veel valmis olema? Aga kindlasti selleks, et terve kooliaasta vältel tulevad uued reeglid ja muudatused, millest peame kinni hoidma, kui tahame olla terved. Me teeme kõik selleks, et viirused ja haigused oleks koolist eemale hoitud, aga me vajame selleks teie kõigi abi.

Hirmutava olukorra kiuste ei tohi unustada õppimist ja elu elamist nii normaalselt, kui see vähegi võimalik on. Õpilase kõige suurem töö koolis on õppida. Võtke oma väga heade õpetajate tundidest viimast. Kerge on lüüa asjadele käega ning lihtsalt olla, aga elus see teid edasi ei vii. Kõik tulevikufirmad või idufirmad ootavad enda perre inimesi, kes
midagi oskavad ja teevad seda hästi. Tundke ära see miski, mis teid väga huvitab ja silma särama paneb ning pühendage sellele iga vaba hetk. Ärge kartke oma õpetajatelt küsida, sest uudishimu on see, mis viib edasi. Ja kui te kohe ei saa vastuseid oma küsimustele, siis küsige uuesti ja uuesti, kuni saate vastused oma küsimustele. Hea õpilane oskab palju küsida ja hea õpetaja tahab küsimustele vastata.

Meil võiks sel aastal olla virisemise vaba aasta. Märkan, kui kergesti on paljudel tulemas üle huulte sõnad „ma ei viitsi“ või „ma ei taha“. Ja oleme justkui mürgitatud mõtlemisest, et elus on automaatselt kõik halb – muudatused elukorralduses, distantsi hoidmised, käte pesemine, maskide kandmine, koduklasside süsteem jms.
Märgake pigem head enda ümber! Olgu selleks abivalmis klassiõde või klassivend. Mõni hea kolleeg, kes ütleb hea sõna. Erakordselt rõõmus suur turvamees kooli uksel, kes on meid aeg-ajalt tervitamas. Suvi, mis on pikenenud kliimasoojenemise raames kuni sügise alguseni jne.

Ja lõpetuseks. Üks koolipere saab alguse väärtustest, mida me siia kooli juurde toome, sest igaüks toob endaga kooli kaasa ootused, soovid ja eeskujud ehk koolikultuuri. Väga kerge on näidata näpuga kellegi teise peale sooviga – tehtagu. Väga raske on hoida keerulistel aegadel seda, mida Jakob Westholm sellele koolile hinge andes on loonud. Olen viimastel aastatel pühendanud palju aega sellele, et mõista rohkem seda, mida meie koolile nime andnud mees tegi ja kui palju aega Ta pühendas sellele, et meil oleks Eesti parim kool. Siis olen õppinud Westholmilt ja Tema
koolilt seda, et mitte midagi siin elus ei tule kätte valu ja vaevadeta ning raske tööta. Kui me suudame hoida koolis alles neid põhimõtteid, millest saab alguse üks hea kool, koos murede ja rõõmudega, siis oleme kõik sellele koolile andnud juurde rohkem, kui meilt seda on palutud või oodatud.

Soovin meile kõigile vaheldusrikast ning õnnelikku kooliaastat ja elagu Westholm!

JWG uued õpetajad

Elizabeth Šanin

Nagu igal aastal, nii on ka sel sügisel meie koolis uusi õpetajaid. Westposti toimetus tutvustab neid lähemalt. Esitasime kõigile ühesugused küsimused:

1.Kuidas sattusite JWGsse?

2. Kas ja mida olite koolist varem kuulnud?

3. Milline olite Teie omal ajal õpilasena?

4. Mida meeldib Teile vabal ajal kõige rohkem teha?

5. Kuidas on Teile esimene kuu JWGs meeldinud?

Gerli Vainomaa (sotsiaalpedagoog)

1.Sattusin JWGsse nii, et nägin sotsiaalpedagoogi töökuulutust ning otsustasin kandideerida. Minu suureks rõõmuks kutsuti mind vestlusele, mis läks edukalt ja siin ma nüüd olengi.

2.Kuna minu abikaasa ning mitmed tema sõbrad on JWG vilistlased, siis olin JWGst midagi ikka kuulnud. Siia tööle tulles olid mõnede õpetajate nimed juba tuttavad. Käisime ka kooli 115. juubelipidustustel.

3.Käisin põhikoolis ühes väikeses Saaremaa koolis, meil oli terve kooli kõige suurem klass (19 õpilast) ning tundsin end seal hästi ja turvaliselt. Olin kohusetundlik ja ettevõtlik nelja-viieline õpilane. Kõige paremini tulid mul välja eesti keel ja kirjandus ning kõige raskem oli minu jaoks matemaatika.

4.Vabal ajal meeldib mulle perega metsas ja mere ääres seiklemas käia. Õnneks oleme abikaasaga suutnud lapsed ka looduses käimisega ära koolitada, nii et nad nüüd juba ise küsivad metsa ja mere äärde. Lisaks meeldib mulle aias nokitseda, uusi põnevaid kohti avastada ning
sõpradega laua- ja seltskonnamänge mängida. Kui mul oleks vaba aega veel rohkem, kirjutaksin hea meelega raamatuid.

5.Esimene kuu on läinud väga kiiresti, olen tegelenud sisseelamisega ja saanud kooli elu-oluga tuttavamaks. Mulle meeldib, et JWGs on palju toredaid, vastutulelikke ning pühendunuid kolleege. Mulle meeldib ka, et olen juba nii mõnegi õpilasega lähemalt tuttavaks saanud ja põnevaid vestlusi pidanud.

Helen Kirspuu (inglise keel)

1.Nägin tööportaalis kuulutust, et Jakob Westholmi Gümnaasium otsib I ja II kooliastmesse inglise keele õpetajat. Kuna olen õpetajaks õppinud ning otsus õpetajana tööle asuda oli viimaste aastate vältel üha tugevamaks muutunud, siis otsustasin sellele ametikohale kandideerida.

2.Jakob Westholmi Gümnaasiumiga mul varem otsest kokkupuudet polnud, küll aga olin kuulnud, et tegemist on hea mainega ning vanu traditsioone hindava kooliga.

3.Minu koolipõlv möödus Keilas, kus õppisin muusikakallakuga klassis. Lisaks sellele käisin ka Keila lastemuusikakoolis klaverit õppimas. Koolis saavutasin ma paremaid tulemusi humanitaarainetes, eelkõige eesti ja inglise keeles.

4.Vabal ajal meeldib mulle jalutada looduses või mängida sõpradega sulgpalli. Lisaks meeldib mulle väga ka klaverimäng, lugemine ning kino- või teatrikülastus.

5.Olen oma esimese Jakob Westholmi Gümnaasiumis töötatud kuu jooksul õppinud rohkem, kui oleksin eales osanud
arvata. Tänu abivalmis ja sõbralikele kolleegidele on ka minu sisseelamine kooliellu läinud igati sujuvalt.

Lenne-Liisa Heinoja (füüsika)

1. Õpetajaks sattusin ma tegelikult juba selle aasta märtsikuust, sain enne koolide ja asutuste kinnipanekut vaid endapoolse sissejuhatava tunni anda. Sellest õppeaastast olen reaalsuuna füüsikaõpetaja. Seni on olnud kogemus väga vahva ning uudne!

2. Ma käisin Westholmis 12 aastat, lõpetasin 2017. aastal. Ise olin muusikaklassis kõik need aastad ning gümnaasiumis reaalsuunal ehk tean suunda ning selle omapära väga hästi.

3. Omal ajal olin veidi ehk pugeja - lõpetasin siiski kiituskirjaga!! Sain õpetajatega hästi läbi, kodutööd olid õigel ajal tehtud ning ei olnudki konkreetselt ainet, mis ei oleks istunud. Ainuke ehk kurvem mälestus oli 6. või 7. klassist, kus sain kehalises marssimise eest hindeks nelja. Ai, kui valus see oli, sest sellepärast ei saanud ka klassi/aasta kiitusega lõpetatud. Aga eks sellest sai ka uus õppetund!

4. Õpin praegu Tallinna Tehnikaülikoolis magistris ning naudin tudengiks olemist - tudengielu, eriti aktiivne tudengielu, on täis seiklusi, uusi kogemusi ning palju projektide korraldamist.

5. Esimene kuu koolis on olnud huvitav, kõik on nii, nagu oli ka siis kui mina õppisin, ainuke suur vahe on see, et nüüd seisad ise klassi ees! See veidi veider aga jällegi - väga põnev!

Agne Junolainen (füüsika)

1. See on pikk lugu. Eelmise aasta veebruaris kirjutas mulle üks sõbranna, et Westholm otsib füüsikaõpetajat, hirmsasti oleks vaja veidikeseks, mõned tunnid nädalas dekreeti läinud õpetaja asemele. Mul läks süda härdaks, lisaks oli mu õetütar sel ajal Westholmis abiturient. Kuulasin siis veidi maad, kuidas koolis õhkkond, mis süsteemid, kuidas suhtumine. See, mida kuulsin, mulle meeldis, seega olin nõus õppealajuhataja ja direktoriga läbirääkimisi alustama. Ja siis käis kõik imekähku - klassi ees seisin juba enne, kui direktorid üldse näinudki olin. Jube suve alguses võtsid direktor ja õppealajuhataja minuga ühendust, et juhul kui füüsika õpetajat ei leia, kas ma oleks nõus ka see aasta hädaabi pakkuma. Füüsikaõpetajaid on üldse Eestis väga vähe, seega siin ma olen

2. Olen Gustav Adolfi gümnaasiumi vilistlane ja eks ikka on Westholm ja GAG koos eksisteerinud. Omal ajal sai tehtud ka ülelinnalisi projekte koos Westholmi õpilastega. Viimasel aja sise-uudised ja seikaisd olen kuulnud õetütre käest. Ning olgem ausad, Eesti haridusmaastikul, kui koolist uudiseid ei ole, on asjad hästi.

3. Eks ma ikka üks paras laisk lohe ja krutskeid täis õpilane olin. Õnneks või õnnetuseks sain tundide ajal kõik kodused tööd tehtud, seega oma aega ma nende peale ei pidanud raiskama - kulus teist rohkem lolluste jaoks. Aga õpetajatega diskuteerimine, tunniteemalt tähelepanu kõrvale juhtimine jms prokrastineerimise võtteid kasutasime ohtralt. Meil oli 10 -12 õpilasest hästi kokkuhoidev punt, kellega sai igast nalju tehtud, sh koolinäidendisse kirjutasime salaja sisse linnamüürilt laskumise, enne viimast koolikella telkisime koolihoovis, luba küsimata jt.

4. Tuleb tunnistada, et kahe kooli peale on töökoormus kokku päris suur, enam hobide jaoks aega väga ei jää ja kogu oma vaba aja veedan magades. Pärastlõunased uinakud on minu meelistegevus. Aga seni veel, kuni ilusaid nädalavahetusi, proovin vähemalt korra merel surfamas ka käia, kas siis lohe või SUP-lauaga, sõltub ilmast.

5. Mulle on esimene kuu väga meeldinud. Mul on kahju, et õpilastega on nii vähe tunde. See teeb kontakti leidmise raskeks. Tahaks rohkem põnevaid asju ja ülesandeid teha - näen õpilastes päris head potentsiaali. Ka juhtkond ja õpetajad on Westholmis on enamasti toredad ja abivalmid.

Ilona Opaal (inglise keel)

1.Vaatasin juba eelmisel kevadel, et Westholm otsib täiskohaga inglise keele õpetajat, kuid kuna mu noorim poeg oli siis veel vaevalt aastane, jätsin kandideerimata. Sel kevadel soovitas Tallinna Vanalinna Täiskasvanute Gümnaasiumi direktor mul töökuulutusi uurida, sest ma ei olnud oma sealse väikese koormusega rahul. Ja ennäe, taas kord Westholmi kuulutus üleval. Kuulutuse aegumiseni oli mõni päev aega ja otsustasin kandideerida.

2.Olin kursis erinevate õppesuundadega ja see oli kool, kuhu oleksin tahtnud oma tütre õppima panna, kuid kuna me ei ole Tallinnasse sisse kirjutatud, jäi see plaan katki. Teadsin ka seda, et Jaan Kross on JWG vilistlane.

3.Olen alati väga kohusetundlik ja õpihimuline olnud. Kodus ei pidanud keegi mind motiveerima, et ma oma koolitükid ära teeksin. Esimesed raskused koolis tekkisid teismelisena ja pigem sellepärast, et täiskasvanud ei suutnud minuga sel keerulisel perioodil ühist keelt leida. Ja vastupidi. Oma läbielatu tõttu suudan paremini suhestuda oma praeguste õpilastega, kel
hetkel see elumuutev periood käsil on.

4.Vabal ajal meeldib mulle trenni teha ja lugeda. Värskes õhus jalutamine on ka vaieldamatu lemmiktegevus.

5.Väga põnev esimene kuu on olnud! Esimest korda elus õpetan nii erinevat vanusespektrit ja nii erinevaid keeletasemeid - A1-C1. Aga pole ühtegi igavat hetke olnud või probleemi, millele lahendust ei ole. Armastan oma tööd!

Tiia Reinas (füüsika)

1. Westholmi sattusin pooleldi juhuse tahtel - koolil oli vaja lapsehoolduspuhkusel oleva õpetaja asendamiseks füüsika õpetajat ja minul oli huvi koolis õpetamise kogemuse vastu. Minu kujunemine õpetajaks ei ole toimunud tavalise skeemi järgi. Olen kogu elu töötanud hoopis teises valdkonnas ja reaalainete õpetamine on kujunenud iseeneslikult - kõrvalhobist ametiks.

2. Westholmist olen varasemalt palju head kuulnud - mul käivad siin mitmete sõprade ja tuttavate lapsed. Tõeline üllatus oli aga see,
kuivõrd paljude noortega olen veel kuidagi seotud - alates sugulase lasteaiakaaslastest lõpetades oma lapse
trennikaaslastega. Westholm ongi minu jaoks nagu kogukonna kool.

3. Eks ma kasutasin muretu rõõmuga ära 90ndate aastate alguse vabadust, kus vanad reeglid enam ei kehtinud ja uusi veel polnud. Pühendunud
õppimise asemel olin päris osav hetkesituatsioonide lahendamisel - seda nimetatakse tänapäeval teatud tingimustel ka õpikoskusteks. Praegustel noortel on minu arvates palju keerulisem - surve edukusele on palju
suurem, samas kui keskkond teeb keskendumise järjest raskemaks.

4. Kuna ma ei kipu leppima standardsete lahendustega, siis kuigi ma väga püüan ennast tagasi hoida, lõpetan pahatihti ikkagi asjade isetegemisega. Eks selline igakordne jalgratta ja kõige muu leiutamine võtab kohutavalt palju aega, aga samas on see ju nii põnev ka.
Ja alati leian kuidagi aega liikumiseks - nii maal kui vees. Liikumine on mul lausa füüsiline vajadus - arvatavasti mingi närvisüsteemi omapära :)

5. Esimese kuu järel on tunne, nagu kiirrong üheksa vaguniga, kus iga klass on eraldi vagunis, oleks nina eest läbi sõitnud. Loodetavasti harjun varsti ja suudan paremini rongi detailidele fokusseeruda ehk siis nii
õpilasi kui õpetajaid rohkem tundma saada.

Õpetajate päev

Kärt Kirsimägi

Nii nagu peaaegu kõik sellel aastal, oli ka õpetajate päev Jakob Westholmi gümnaasiumis tavapärasest natuke erinev.

Vastavalt kooli traditsioonile on igal aastal õpetajate päeva aktusel osalenud kogu gümnaasium. See aasta oli aga üldtuntud põhjustel vaja õpilasi hajutada ning nii aktusel kui ka filmi vaatamisel osalesid ainult 11. ja 12. klassid. Samuti ei andnud abituriendid tunde Luise tänava koolimajas ning ka Kevade tänavas oli asendustunde vähem kui tavaliselt.

Aktus oli meeleolukas nagu alati. Esinesid algkooliõpetajad, kes jagasid õpetlikke tarkuseteri õppimise ja targaks saamise kohta. Kevade tänava õpetajate tantsukavasse oli toodud vägagi aktuaalne element- nö koroonaeesrindlane, näiteks arst või viroloog, kes hoolsalt kontrollis kõikide nõuete täitmist. Ettekandele tuli ka rõõmus rock'n'rolli pala Juhan Pärna esituses. Enne filmi esmaettekannet tunnustati 2020. aasta silmapaistvamaid õpetajaid, kelleks on aasta klassiõpetaja Airi Metspalu, aasta klassijuhataja Janne Öngo-Oengu, aasta gümnaasiumiõpetaja Kaiko Lippur ning aasta huvialaõpetaja Hendrik Soon. Jakob Westholmi gümnaasiumi 2020. aasta lemmik gümnaasiumiõpetaja tiitli pälvis Eveli Veske ning põhikooli lemmikõpetaja tiitli Kaido Tiislär.

Õpetajate päeva film, harjumuslikult paroodia- ja huumorivõtmes, oli tehtud uudistesaate formaadis. Tutvustati nii spordi- kui ka JWG igapäevast elu kujutavaid haridusuudiseid. Kuigi film tuli valmis saada tavapärasest palju lühema aja jooksul, sest filmimisega ei saadud kevadel alustada, siis liigset kiirustamist küll tunda ei olnud.

Päev möödus meeleolukalt ning loodan, et eelkõige jäi see meeldiva ning rõõmsana meelde kõikidele õpetajatele.

Tervitused Taanist!

Ann Katriin Abel

Olen Ann ja lõpetasin eelmisel aastal Westholmis 10. klassi ning see aasta avastan YFU vahetusõpilasena Taanit, 11. klassi asemel. Ma saabusin Taani 4. septembril ning olen siin olnud veidi üle kuu aja. Oleksin pidanud juba varem tulema, aga koroona tõttu ei olnud see võimalik.

Vahetusaastale minek oli mu pikaaegne soov, aga minu sihiks polnud alati Taani. Alguses oli mul plaan minna Itaaliasse. Eelmine suvi käisime, aga perega Taanis ning mulle hakkas see riik nõnda meeldima, et otsustasin hoopis siia tulla Itaalia asemel. Inimesed tundusid sõbralikud, elu rahulik ning loodus imeilus. Võin öelda, et siiani pole pidanud oma otsust kahetsema.

Minu esmamulje Taanist on olnud imeline. Kõik on läinud hästi ja ma olen oma esimest kuud Taanis nautinud. Vahetuspere on tore ning ma tunnen end juba nagu osana perest. Mu peres on isa, ema, õde, teine vahetusõpilane Slovakkiast ja vend, kes elab eraldi. Mulle on juba mitmeid erinevaid kohti näidatud ja tutvustatud ning tean, et kogen veel palju muud ülejäänud üheksa kuu jooksul. Oleme külastanud Trelde Næsi, Fyni saart ning loomulikult olen saanud Vejlet avastada. Ka toit on siin maitsev ja huvitav. Olen saanud proovida kohalikke saiakesi nagu brunsviger ja klassikalist Taani magustoitu, mille nimi on rødgrød med fløde (ühtlasi ka siinne keeleväänaja).

Taanlaste ellusuhtumist saab hästi kokku võtta sõnaga „hygge". Sellel pole otsest vastet eesti keeles, aga põhimõtteliselt tähendab see heaolu, hubasust ja kõike muud head. Nad kasutavad seda sõna peaaegu igas konteksti ning kõige kirjeldamiseks. Nende rahulik ja murevaba ellusuhtumine kehtib ka koroona puhul. Taanlased (vähemalt kõik need, kellega mina kokku olen puutunud) ei muretse liialt pandeemia pärast. Siin on kohustuslik ainult ühistranspordis maski kandmine ja koroonast igapäevaselt palju ei räägita. Muidugi kajastatakse seda uudistes ning kõikjal on sildid, aga inimesed ise seda teemat üles ei võta. Ka koolid töötavad siin nagu varem. Ainult klassid, kus tuvastatakse koroona positiivne, saadetakse koduõppele kaheks nädalaks. Kooli peal leidub kõikjal desinfitseerimisvahendeid ja läbi kooli klassist klassi liikuda ei tohi. Uude klassi peab minema õue kaudu.

Võib-olla kõige keerulisem osa minu vahetusaastast siiani on koolis kohanemine ja sõprade leidmine. Taanlastega lähedaseks saamine polegi sugugi lihtne, kuna nad on üsna suletud ning ei võta võõraid kiiresti omaks. Sellest hoolimata on minu klass väga abivalmis ja sõbralik. Ma käin Rosborgi gümnaasiumis, Taani ühes kõige suuremas koolis, 2z klassis, mis on teadussuund. Seega on koolis mul põhirõhk reaalainetel. On tunde, kus ma teen enam-vähem täielikult kaasa nagu keemia ja matemaatika, aga on ka aineid, kus pean ise tegevust leidma nagu ajalugu ja taani keel, kuna teistega kaasa teha ei saa. Õppesuuna sain ise valida ja lisaks sellele ka keele ning huvipakkuva tunni. Keeltest valisin hispaania keele, mis on üsna raske, kuna Westholmis õppisin ma saksa keelt. Õnneks lubatakse mul hispaania keele tunnis õppida omaette taani keelt.

Kuigi võiks arvata, et Taani ja Eesti ei erine üksteisest suuresti, siis on olnud ikkagi üllatavalt palju uut. Taanis kasutatakse aja määramisel nädalate süsteemi. Hetkel on (07.10 seisuga) 41. nädal. Kooli erinevustest on üks see, et tunnid on 95 minuti pikkused. Alguses tundus kohutavalt pikk tunni kohta, aga tegelikult pole see nii hull. Kohati on isegi lihtsam, kuna peab maksimaalselt ainult nelja õppeaine asju kaasas kandma ja nendeks ettevalmistuma. Need 95 minutit sisaldavad enamasti ka viie minutilist pausi ehk ei pea järjest nii pikalt
istuma. Sisu poolest ei ole tunnid Eesti omadest just kuigi erinevad, aga üks uus asi minu jaoks on tunnis raamatute lugemine. Nimelt vahel antakse meile ainetunnist umbes 45 minutit, et lugeda enda valitud raamatut. Selle eesmärgiks on noori rohkem lugema panna. Veel üks erinevus on see, et nad kasutavad õppimisel peamiselt ainult arvuteid. Neil on olemas ka õpikud, aga suurem osa õppetööst tehakse erinevates arvutiprogrammides.

Võrreldes Westholmiga on Rosborg üsna suur pindala poolest. Enamjaolt on kool ühe korruse peal, ainult mõned üksikud klassid asuvad teisel korrusel. Kool on jagatud kaheksaks blokiks, igas blokis on umbes 15 klassi (välja arvatud kaheksandas, kuna see on kehalise kasvatuse hoone). Blokid on veel jagatud ainete järgi, näiteks 7. on muusikablokk, 4. keemia ning füüsika jne. Koolis on teistsugune ka hindamissüsteem. Hindamisel pannakse hinneteks -3, 00, 02, 4, 7, 10 ja 12 (halvimast parimani).

Selline on siis olnud siiani minu elu Taanis. Soovin kõigile toredat õppeaastat Westholmis ning ärge unustage enda elus teha aega hyggele!

Ühe lõpp on teise algus

Triinu-Liis Linkov

Pärast pikka ja veninud kaugõpet lasti õpilased esimesel septembril lõpuks kooli. Mõned meist sammusid aga kooliteed alles esimest korda, kuid mõned alustasid ka juba viimast. Nii astusid näiteks käsikäes raskustele vastu esimesel septembril 12.a klassi õpilane Iiris-Minda Paemurru, hoides käekõrval 1.c klassi õpilast Daniili. Mida arvasid nad aga eesootavast ning millised hirmud neid valdasid? Ei jäänud muud üle kui neilt otse küsida.

Kas sa ootasid esimest septembrit?

Daniil: Mitte väga. Ma kartsin natuke. Teadsin ainult Evertit, aga nüüd tean veel kolme poissi.

Iiris-Minda: Jaa, meeletult ootasin, nii 12 aastat tagasi kui ka sellel aastal. Samas kartsin ka, viimane aasta siiski.

Kuidas sa ennast esimesel septembril tundsid?

Daniil: Väga kartsin. Mul polnud veel ärevustunnet, sest ma ei saanud veel eesti keelest nii hästi aru. Ma kartsin, et antakse palju õppida ja siis ma saan pahad hinded. Teadsin eesti keelt alles vähe. Mulle pannakse aga häid hindeid. Tahtsin tagasi suvesse, aga hirm kadus nädalaga ja ei karda enam üldse. Kartsin, et esimene klass on väga raske, aga see on lihtne. Isegi liiga lihtne. Eelkoolis oli raskem, sest seal anti palju kodutöid.

Iiris-Minda: 1. septembril olin ma väga elevil. Tegelikult päris närvis ka, kuna pidin esimeste ja 12. klasside aktustel näitemängus mängima. Aga kindlasti domineeris elevus, ma väga ootasin esimestesse klassidesse minevate õpilastega kohtumist ja see kõik oli nii tore!

Mis meeldis sulle aktuse juures kõige rohkem?

Daniil: See näidend meeldis kõige rohkem, kõik meeldisid seal näidendis. Lugu oli normaalne. Raamat meeldis ka.

Iiris-Minda: Ma eriti ei näinud, mis aktusel toimus, kuna olin enamus ajast lava taga, aga mulle hirmsasti meeldis, kui näitemängu ajal esimesse klassi minejad kaasa rääkisid ja naersid. Ja mulle meeldis lava taga ka teiste näidendis osalejatega nalja visata ja niisama rääkida.

Mida sa tegid pärast aktust ja mida enne?

Daniil: Pärast läksin koju ja oma tuppa. Enne olin kodus. Riietusin ja ootasin kooli tulekut.

Iiris-Minda: Enne aktust ei teinud midagi erilist, peale aktust läksime emaga kohvikusse tähistama.

Mis on su lemmikaine?

Daniil: Kehaline kasvatus. Mulle väga meeldib joosta. Käin veel tennises ja „break”tantsus. Olen seal käinud neli-viis korda alles. Lisaks meeldib mulle suusatada.

Iiris-Minda: See on raske küsimus. Minu lemmikained on läbi aegade muutunud korduvalt. Selleks on olnud kirjandus, bioloogia, keemia, inglise keel ja saksa keel. Praegusel hetkel on mu lemmikaineks ilmselt ajalugu, kuna just hiljuti avastasin selle tunni võlu..

Mis sa teed vahetundides?

Daniil: Vahel ma mängin kulli. Mõnikord mulle meeldib niisama istuda ja mõelda. Mõtlen, kuidas mul on varsti sünnipäev ja ma tahan elektrirongi kingiks saada.

Iiris-Minda: Vahetundides ma kas kordan järgmise tunni materjale või vestlen sõpradega. Mõnikord räägin õpetajatega millestki tähtsast, teinekord lihtsalt söön. Olen ka vahetunnis maganud, vahetund on väga kaval leiutis.

Milline on sinu õpetaja?

Daniil: Ei tea, kuidas kirjeldada. Ta väga meeldib mulle, on tore ja ei anna palju kodutöid. Ta õpetab, nii et saan aru. Klassijuhataja on lemmikõpetaja ning võrreldes eelkooliga ei anna ta üldse õppida.

Iiris-Minda: Minu klassijuhataja on hispaania keele õpetaja Mari-Liis Madison. Ta on väga armas ja abivalmis õpetaja, hispaania keele õpilased ilmselt teavad. Algklassides oli mu klassijuhatajaks Tiiu Süving, kes oli ka hiiglama tore õpetaja. Mäletan, et ma kutsusin teda päris mitu korda "emmeks". Põhikoolis oli mu klassijuhataja Kaiko Lippur, kes on ka mu praeguse õppesuuna (RK) õppetooli juht!

Mis toit on koolisööklas kõige parem?

Daniil: Peaaegu kõik maitseb, aga mulle ei meeldi koolis kartulid. Magustoitudest meeldivad kõik.

Iiris-Minda: Mulle maitsevad pea kõik koolisöökla toidud. Kõik minuga kindlasti ei nõustu, aga mu kõht suudab nende viie tunniga, mis enne söögivahetundi on, nii tühjaks minna, et sööklatoit on reaalselt parim toit. Eriline lemmik on ükskõik, mis toit koos kartulipudruga. Aga seal ei tohi kalakastet olla, seda ma vihkan.

Mida tahad sa koolis kõige rohkem teha?

Daniil: Geograafiat. Praegu tean ma palju riike ja linnasid, aga ma tahan veel õppida. Kõige rohkem tahaksin minna näiteks Hiinasse, sest see areneb kiiresti, aga ei tahaks minna Jeemenisse, Iraaki, Iraani ja Valgevenesse, aga kui nad uue presidendi saavad, siis tahaksin sinna minna. Olen juba neljateistkümnes riigis käinud. Neist meeldis mulle väga Lapimaa ja Küpros. Rohkem väga ei ootagi. Kas on mingi tund, kus räägitakse laevadest ja merest? See meeldiks mulle ka. Mind huvitab Titanic ja kunagi, kui olin väiksem, huvitas mind ka Bermuda kolmnurk.

Iiris-Minda: Tahan ennast võimalikult paljudesse olukordadesse asetada, et mul tulevikus lihtsam oleks. Üritan enamus üritustest osa võtta, et jääks kooliajast meeldejääv ja lahe mälestus. Tahan leida ja hoida sõpru, kellega olen koolis kohtunud ja nendega ka peale kooli pikalt suhtlema jääda.

Mida sa tahaksid pärast kooli lõpetamist teha?

Daniil: Tahan saada kontoris ettevõtjaks. Mul pole veel äriideed ja ma pole veel kordagi mõelnud millist kontorit ma tahaksin. Kui ma saaksin aga palju raha, siis ma ei teaks mida teha, aga arvan et peaksin ostma, mis kõige rohkem vaja on.

Iiris-Minda: Mul on väga väga mitu valikut ja ma pole veel valikut teinud, aga üks variantidest on Viljandi Kultuuriakadeemiasse õppima minek ja momendil tundub see kõige loogilisem valik. Aga mine sa tea, mis elu toob!

Kokkuvõtteks: Abituurium ja esimene klass ei erinegi tegelikult väga. Toit on ikka sama maitsev ja esimene koolipäev hirmutav. Olgu see siis esimene esimene või hoopis viimane esimene.

Elu ülikoolis

Pirje Õunpuu

2020. aasta septembris oli mulle kõik uus, sest peale 12 aastat Westholmis õppimist pidin ma uude kooli minema ning lisaks uude linna kolima. Siinkohal räägiksingi teile natuke, missugune on elu ülikoolis.

Õpin Tartu Ülikoolis matemaatika erialal. Ma poleks seda aasta tagasi ise ka uskunud, aga siin ma olen. Kui te küsite, mida oma tulevikuga peale hakkan, siis seda ei oska veel päris kindlalt öelda, vaid pigem vaatan, kuhu elu mind ise viib.

Olen terve elu käinud samas koolis, seega kartsin ülikooli tulekut väga. Tegelikkus on see, et nii nagu mina olin siin täiesti võhivõõras, olid ka mu kursusekaaslased. Kõigil on enam-vähem samad raskused, kuid muidugi on neid, kes on hiilgavad pea igas aines, aga nendega sõbrustamine tuleb pigem kasuks, et oleks keegi, kellelt abi küsida. Ülikoolis käimise teevad VÄGA palju meeldivamaks kursusekaaslased, eriti need, kellest saavad lühikese ajaga sulle väga lähedased inimesed. Mul vist ei ole selle pooleteise kuu jooksul olnud kordagi päeva, kus ma ärkan hommikul ja mõtlen, et ei taha kooli minna. Ma päriselt tahangi koolis käia, mis on üks erinevus gümnaasiumiga
võrreldes.

Aga gümnaasiumi ja ülikooli vahel on väga palju erinevusi, kuigi võiks arvata, et kui palju see õppimine ikka erineda saab. Peamine erinevus ongi see, et ülikoolis sa õpidki seda, mida päriselt õppida tahad. Mingid ained on ikka sellised, mida parema meelega ei õpiks, aga kõik on tegelikult tulevikuks vajalik! Väga suur muutus, mille pidin omaks võtma on see, et siin on iseseisva töö maht väga suur. Kui gümnaasiumis õppisid üht õppeainet ainult tunnis kohapeal, siis ülikoolis on loeng ainult väga väike osa ja ise pead pea topelt rohkem õppima, et kogu vajalik materjal omandada ning ainest läbi saada.

Ülikooli õhustik on palju vabam. Selle all mõtlen ma suhtlust nii endast vanemate tudengite kui ka õppejõududega. Kui gümnaasiumis oldi riietuse osas nõudlikud, siis ülikoolis ei huvita see väga kedagi. Kuid ma saan aru, miks see on põhikoolis ja gümnaasiumis vajalik. Aja planeerimise oskus on hädavajalik, jätke see meelde! Seda läheb vaja juba 11.klassis uurimistöö tegemise ajal ning mulle tuli see kasuks ka kevadisel koduõppe perioodil. Nüüd aga tunnen, et ma ilmselt ei saakski selleta hakkama, kui ma ei pane nädala alguses oma märkmikusse kirja asju, mis pean ära tegema.

Nautige enda elu veel Westholmis, kuigi see võib vahepeal keeruline tunduda, siis te ilmselt jääte seda igatsema. Kindlasti ärge kartke ülikooli tulekut, sest see on elu loomulik osa ning igast uuest kogemusest õpite midagi ja kui te pole oma algse erialavalikuga rahul, siis selle vahetamine on ka väga okei.

Kuu aega gümnasistina

Olivia Reimets

Millised on kümnendike värsked muljed Jakob Westholmi gümnaasiumist?

10.a klass

Kogusin klassikaaslaste mõtteid ning võin öelda, et üldjoontes ollakse kooliga väga rahul – mõnus õhkkond, ilus koolimaja ning võrreldes põhikooliga on gümnaasium palju inimlikum ja huvitavam. Koolisöök on isegi võrdlemisi hea, kuid sageli pole aega seda nautida, sest vahetund kestab nii lühikest aega, et söök tuleb tundi õigeks ajaks jõudmiseks nii kiiresti alla kühveldada kui võimalik. Tõeline dilemma tekib siis, kui ühtlasi on vaja ka WC-d kasutada – sa kas kannatad või hilined tundi.

Peaaegu iga tund aasta alguses algas õpetaja poolse hoiatusega, et materjali on väga palju vaja läbida ning tõepoolest on koormus võrreldes põhikooliga suurem. Suurt rolli mängib selles ka osaline distantsõpe, mis on veel suhteliselt uus ning raske meile kõigile. Hoolimata sellest, et saab kauem magada (mis on eriti oluline neile, kes kaugemalt tulevad), kaob paljude jaoks kodus õppides motivatsioon ning tihtipeale on kodus uut teemat raskem selgeks saada. Samuti ei oska mõned õpetajad alati materjali mahtu hinnata, andes vahel väga aega nõudvaid ülesandeid. Lisaks ei taha enamus õpetajaid teha töid distantsõppe nädalal, mistõttu kuhjuvad kõik tööd ühte nädalasse. Kuid eks see kõik tuleneb mõlema osapoole kogenematusest ning loodetavasti see olukord ja organiseeritus paranevad.

Personal on olnud sõbralik ning üldiselt on õpetajad olnud väga toredad, mõistvad ja toetavad ning tekib mulje, et nad päriselt tahavad ka tunde huvitavaks teha. Õpetajad teietavad meid – see oli päris ootamatu ning on siiani üpriski harjumatu, kuid siiski ka meeldiv, sest tekib tunne nagu me oleks lugupidamist väärt ning õpetajad ei vaata meile ülevalt alla ega mõista hukka. Sellega kaasneb aga ka ootus, et me käituksime nagu täiskasvanud. Mõistagi on ootuspärane eeldada, et kümnenda klassi õpilane käituks täiskasvanulikumalt kui põhikooli
õpilane, kuid siiski tuleks meeles pidada, et täiskasvanueast on enamikel veel paar aastat puudu ning me oleme siiski veel noored.

Ükski kool pole täiuslik ning kõiges võib alati leida midagi halba, seega on oluline näha just häid omadusi,
mida Jakob Westholmi Gümnaasiumil küllaga jagub.

10.b klass

Intervjuu Juhani Särglepaga

Emma Räim ja Maria-Johanna Vompa

Ühel ilusal teisipäevasel päeval, 22. septembril on kaks neiut, pead kooli aknast väljas, vaatamas kolmandalt korruselt alla Kevade tänavale. Nad ootavad oma intervjueeritavat Juhani Särglepa. Ei ole vaja pikalt oodata, kui koolimaja ette sõidab valge auto ja sellest väljub oodatud inimene. Juhani seisatab veel hetkeks, teeb koolihoonest kiire klõpsu ja siis seab enesekindlalt sammud välisukse poole. Nüüd on tüdrukutele teada, et on ainult minutite küsimus, kuni ta klassiruumi siseneb. Hetk hiljem astubki Juhani sisse, suur naeratus näol ja käsi teretamiseks ette sirutatud. Edasised 45 minutit mööduvad tema väga meeldivas seltskonnas. Kui sulle, Westposti lugeja, pakub kirge, millest sai temaga juttu tehtud, siis loe huviga!

Mis tunne oli sul täna siseneda Kevade tänava koolimajja?

Äärmiselt soe ja äratundmist tekitav. Kui ma vaatasin kooli poole, siis mul tulid hetkega kõik emotsioonid ja eredad hetked meelde. See käib millisekundi jooksul, kui kõik, mis sa siin majas oled läbi elanud, need pildid, jooksevad korraga sinu silme eest läbi. Ja tunne oli väga äge, et mind kutsutakse siia tagasi ja oodatakse ikka veel.

Milline oli Juhani Särglep õpilasena?

Eks seda oskavad ilmselt õpetajad paremini öelda, aga ma vedasin oma aja läbi, ma tegin kõike nii palju, kui oli vaja ning proovisin olla eeskujulik ja võtsin kõikidest võimalustest kinni, mis mu teele sattusid. Mitte ainult õppetöös, vaid ka vabal ajal ning tegevustest, mis olid kooliga kooskõlas. Näiteks algatasime ise sõpradega omast vabast volist kooli televisiooni, mille nimi oli WestTV, mis sai väga populaarseks. Kuna meil puudusid nutitelefonid, oli rohkem vaba aega ja saime mõelda välja uusi ägedaid tegevusi.

On sul erksamaid elamusi kooliajast? Mis ja kes on sul kooliajast eriti meeles?

Ma mäletan, et meil oli väga äge klassijuhataja, Kaiko Lippur, kes käis ringi oma pika patsiga. Ta näitas meile saunaruumi ja käisime koolis erinevaid käike ja ruume avastamas. Aga siis tuli meile Kuustik, kes oli täielik vastand. Kõik käis väga täpselt ja süsteemselt, korrektselt ja kiiresti. Mäletan seda täielikku pööret ja vastandumist, olenevalt siis sellest, kes meie klassijuhataja oli. Mäletan ka veel, et kui tegime WestTV-d, siis meie eesmärk oli kooliraadiole ära teha. Tahtsime olla paremad ja meil oli vaba voli, sest keegi ei surunud midagi peale nagu oli kooliraadios. Õnneks mingit jama sellest omavahelisest võistlusest ei tulnud, aga naljakas oli küll. Nende väikeste filmide eest, mida tegime, saime me tunnustust ning paar auhinda isegi ja kõik see julgustas mind edasi liikuma.

Sa tegelesid ka Youtube'iga, aga kuidas see sind inimesena arendas?

Iga väike samm mis ma olen elus teinud on mind arendanud ja edasi viinud, alustades kooli televisioonist. Minu Youtube'i kanal oli tegelikult ülikooli (BFM) projekt, kui ma selle üles laadisin, siis see sai väga populaarseks, kanali nimi oli MiinusMiljon. Olin üks esimesi inimesi Eestis, kes tegi omale Youtube'i kanali. Mingi hetk ma põlesin läbi, sest tundsin, et inimeste austus minu vastu hakkas kaduma, sest ma olin see naljavend seal videotes. Vaatajad hakkasid arvama, et olen nende ülihea sõber, aga tegelt ma ju ei tundnudki neid. Ja siis peale seda sain aru, et ma ei saa kõike oma elus toimuvat avalikustada, sest seda võidakse minu vastu kasutada. Siis tegingi ma pausi ja panin oma fookuse muudele asjadele.

Kas sa saaksid nendele Westposti lugejatele, kes sind veel nii hästi ei tea, kirjeldada, mis tööd sa teed?

Minu põhitöö on filmi- ja reklaamitootmine. Sinna kõrvale on tulnud ka sotsiaalmeedia kui reklaamikanali tegelane või siis *influencer* nagu öeldakse. Et ma reklaamin läbi selle enda tooteid oma jälgijatele. Kui on mingi toode, mis soovib mingit kajastust ja see ühtib minu vaadetega, siis ma teen sellest visuaalse komplekti ning kajastan seda enda sotsiaalmeedias. See on nüüdseks kõrvaltööna välja arenenud, mis on väga põnev, sest see on täiesti uus amet.

Kas oled rahul tiitliga "i*nfluencer*/suunamudija" või sa ei soovi, et inimesed sind nii sildistaksid?

See sõna on minu arvates meedia poolt nii valesti väänatud. Sest suunamudijad on olnud inimesed väga ammusest ajast. Kõik lauljad ja näitlejad on ju ka suunamudijad. Kõike mida nad teevad võetakse austusega ning nad mõjutavad suuri masse. Et jah, meedia on seda sõna negatiivselt mõjutanud. Ma arvan, et ma ise ei pea ennast *influenceriks* ning ma ei ole seda taotluslikult kunagi teinud, mina olen sajaprotsendiliselt videograaf. Ma lihtsalt postitan oma portfooliot sotsiaalmeediasse ning kuna inimestele see meeldib, siis võib-olla on sealt väljakasvanud see, et mulle öeldakse, et olen *influencer*. Küll aga arvan, et minus on palju rohkem kui suunamudija ja miks öeldaksegi, et sellel sõnal on halb maik juures on just sellepärast, et see inimene, kes on suunamudija, ta kuulsus võib kaduda igal hetkel. Usun, et sul peaks olema mingisugune kindel eriala, mille kõrvale sa rajad oma vaatajaskonna ja jälgijad.

Kuidas valida seda õiget eriala?

Kui sa ei tea konkreetselt, mis su huvid on/ mis sulle meeldib, siis katseta erinevaid asju. Kui sa proovida ja katsetad, siis saad aru, milles sa hea oled ja mis sulle meeldib. Kui sulle see meeldib, siis mine tee seda teemat 100-protsendiliselt edasi ja selle läbi sa leiadki n-ö enda ala. Ei ole mõtet mõelda, kas see toob raha sisse ja kas sellel on piisavalt suur tasustatus. Lihtsalt kui meeldib, siis tee seda. Pole mingeid takistusi.

Paljudel noortel pole õrna aimugi, mida peale gümnaasiumi teha, kas sinul oli?

Ma ei teadnud, muidugi ma ei teadnud. Ma lõpetasin kooli ära ja ma ei teadnud, mis saab. Aga ma teadsin, et mulle meeldib filmida. Mulle on see mugav ja mul tuleb see paremini välja kui n-ö kõikidel teistel. Eriala valimine on muidugi raske. Elu juba on selline, et raha me peame kõik teenima ja raha on üks elu osa, aga kui sa oled õnnetu ja teenid raha, siis mis see elu *point* on. Et nii palju kui ma olen reisinud ja näinud maailmas inimesi, siis õnne jaoks ei ole vaja raha ja rikkust. Õnneks on vaja sinu *mental state'i*, et sa oled õnnelik inimene. Õnn on sinu enda teha - kõik tegevused, mis sa enda ümber planeerid ja teed, loovadki sinu reaalsuse ja sinu õnne. Et rahaga kaasneb vastutus, mida rohkem sa teenid, seda keerulisem ja stressirohkem võib sul olla.

Hetkel oled sa viibinud pikalt kodumaal?

Ja, et üldjuhul ongi niimoodi tulnud, et ma olen üks kaheksa kuud Eestist eemal ja siis suveaja olen ma kindlasti Eestis. Ma nüüd tulin peale kaheksat kuud tagasi Eestisse ja siin on nii äge! Suveajal on parim, ma ütlen teile. Siit kindlasti ei tasu ära põgeneda, sest siin on nii puhas aura, energia, õhk ja valged ööd, soe, avar ning kõige-kõige mõnusam koht üldse! Ainuke kurb asi on see, kui meil ei ole päikesevalgust.

Kas Eesti juures on sul mõni koht või paik, mis sulle hästi meeldib ja kuhu sa alati lähed?

Ma olen sündinud ja kasvanud Tallinnas, Kalamajas. Aga mu paps on pärit Hiiumaalt ja ma veetsin kõik oma suved Hiiumaal. Ja Hiiumaa on minu jaoks see koht, kus on hästi puhas energia ja kuhu ma alati tagasi lähen.

Milliste riikide külastamist sa meie lugejatele soovitaksid ja milliste mitte?

Ma soovitaksin alustada siit lähedalt. Käia Eesti läbi, sest Eestis on niivõrd lahedaid kohti, millest me ei tea mitte midagi. Sul ei ole vaja reisimiseks maailma kõige kaugemasse otsa sõita, sa saad ka reisida üliväikese eelarvega. Pakid asjad autosse ja lähed *roadtrip`* ile ja sul ongi maailma kõige toredam aeg. Bali on väga hingelähedane, see on n-ö meie teine kodu. Ma ei soovita seda kõigile, sest see on niivõrd kahelaubaline koht. Seal on ilus, aga kui pöörad ringi, siis seal on täielik peldik kõrval. Kultuur on teine lihtsalt. Et see on Aasia, see on räpane ja must ning prügikultuuri ei ole ja sellised süsteemid, mis meil siin on nii iseenesestmõistetavad, seal täielikult puuduvad. Aga seal on hästi soe, hästi palav. Mida ma soovitan looduse mõttes on kogu Lõuna-Euroopa! Terve Lõuna-Euroopa on niivõrd äge! Kreekas on sadu saari, Horvaatia ja kõigest umbes 50€ lennupilet, et kui me võtame Euroopa ja Ameerika, siis need on suuruselt suhteliselt samad, et avastaks äkki kõigepealt selle Euroopa ära.

Milline riik oli sinu jaoks täielik kultuurišokk?

Kindlasti India. Sattusin Mumbaisse, kus on täielik kaos. Igal pool on kaos - rikkad elavad vaeste kõrval, vaesed kerjavad ja rikkad sõidavad mööda, lehmad on tänavatel, valgusfoore ei ole või keegi ei pea nendest kinni, kui sa tahad taksot, siis pead karjuma ja keset tänavat jooksma. Kui sa oled valge blondide juustega neiu, siis kõik katsuvad sind, vaatavad, keegi pole näinud sinusugust. See oli ikka tõeline kultuurišokk, sest me läksime sinna kui turistid, nägu naerul ja suu laiali otsas ning me saime kõrvetada ikka päris kiiresti.

Nii palju reisides oled kindlasti lähemalt kokku puutunud suurtemate ühiskonna probleemidega (olgu selleks siis vaesus, toidupuudus jne), kuidas see on sind mõjutanud? Kuidas aitaksid kaasa nende probleemide parandamisele?

Lääne ühiskonnas, kus süsteemid on rohkem paigas (nagu meie siin, Euroopa, Ameerika) seal on inimesed kurvemad, rohkem stressis. Kui me võtame Aasia, kus on prügikultuur täiesti käest ära. Inimesed ostavad, kõik on kilekottides. Ostetakse nt. jäätist, prügi läheb kohe maha. Et raha ei ole nii palju või kui on, siis raha on koondunud mingitesse väikestesse sektoritesse, siis inimesed on seal enamasti õnnelikumad. Olles elanud Balil, olen väga lähedaseks saanud prügikultuuriga, et sellega, mida me saame ise igapäevaselt teha, et parandada seda olukorda, mis meie ümber on. Seal ma näen seda, aga Eestis seda ei näe. Eestis ei panda tähele maas vedelevaid suitsukonisid või muud pisiprügi. Nüüd aga, kui sa käid nt. Balil rannas, siis seal võib hoovustega terve rand plastikut täis tuua. Ja siis hakkad tõsiselt mõtlema, et see on reaalne probleem. Et seal, kus mina olen üles kasvanud ei ole see nii suur probeem, siis tegelikult on see maailmas väga suureks probleemiks. Ja ma olen väga palju muutunud ise elades selles ühiskonnas. Ma olen palju aktsepteerivam ja üritan olla kasulik tervele ühiskonnale, mitte ainult endale ja oma perele.

Mida sa ütleksid tänastele westukatele?

Minu ainukene kõige tugevam nõuanne on see, et ärge laske mitte kunagi mitte ühtegi võimalust käest. Sest kui see võimalus on nüüd käest lastud, siis see ei tule enam mitte kunagi tagasi. Kõik, mis teie teele tulevad, on võimalus, millest teie olete kinni haaranud. Teistel sellist võimalust ei ole.

XXI kindral Johan Laidoneri olümpiateatejooks

Gerda Reinaru

24. septembril toimus kindral Johan Laidoneri olümpiateatejooks Viimsi mõisapargis. Võistkonda kuulus 8 õpilast, kellest iga jooksja pidi läbima 650-750m pikkuse distantsi. Võistlema olid tulnud kaitseväe ja kaitseliidu võistkonnad, põhikooli- ja gümnaasiumiealiste õpilaste võistkonnad ning sõpruskonnad/ korporatsioonid/ spordiklubid.

Kõige edukamad olid gümnaasiumi neiud, kes saavutasid I koha! Gümnaasiumi noormehed said IV koha ning tubli tulemuse tegid ka põhikooli poisid, kes teenisid välja II koha. Gümnaasiumi neidude võistkonda kuulusid : Marta Raidna 11.a, Gerda Reinaru 11.a, Emma Räim 12.b, Hanne Grete Hanvere 11.b, Hanne-Lore Tuubel 11.b, Kärt Sihver 12.a, Karmen Langi 12.a, Miia- Liisa Musting 10.b

Põhikooli poiste võistkonda kuulusid : Karl Rasmus Tiislär 9.a, Karl Ramses Tiislär 9.a, Oliver Vaigro 9.c, Jakob Omberg 9.c, Makar Kõli 9.c, Kert Sild 8.d, Rico Soots 8.d, Kert Pallo 9.a

Gümnaasiumi noormeeste võistkonda kuulusid: Ralf Erik Prits 10.a, Ott-Erik Õunapuu 10. a, Patrick Pässa 10.b, Mayro Mett 10.b, Gregor Markus Vares 10.b, Karl Marten Jaaska 11.b, Raimond Parts 11.b, Robin Tukia 12.a Võistkondi juhendasid õp. Heidi Salm ja õp. Kaido Tiislär

Luise tegemised

4.a klassi memuaarid

Ühel aprillikuu laupäeval läksime ema ja tädi Pillega Matsimäe Simisalu loodus-ja matkarajale kevademärke otsima. Ilm oli päikeseline aga kevadiselt jahe. Alguses oli kõik väga tore. Leidsime palju tärkavat loodust ja kuulsime rähni toksimist. Vahepeal noppisime ja sõime sügisesi jõhvikaid. Loodust imetledes olime sattunud kogemata pikemale rajale, ning 8 km asemel tuli meil kõndida hoopis 16 km. Vahepeal väsisin ikka ära ka ja hakkasin toriseja. Emme ja Pille tegid siis igasugust nalja ja laulsid, et mu tuju tõsta! Emme koguaeg ütles, et vaata ringi ja märka looduse ilu. Kuid ühel hetkel kui ma seda looduse ilu imetlema jäin, käis SULPSTI! Olin astunud laudteest kõrvale ja kukkusin vette. Emme ja Pille sikutasid mind ruttu veest välja, kuivatasid nii palju kui võimalik. Kõige rohkem said mul märjaks jalad, mis hakkasid väga varsti külmetama. Sellel hetkel oli autoni maad veel umbes 6-7 km. Hakkasime kiiresti liikuma, kuid siis märkasin et, UPS ,mu telefon on kadunud. Läksime ruttu tagasi ja päästsime veest ära ka minu telefoni, mis oli küll märg, aga töötas. Tagasi teel mul jalad hirmsasti külmetasid. Emme kandis mind vahepeal seljas, vahepeal kõndisin ise. Auto juurde jõudes pani emme auto sooja ja ma võtsin märjad riided ja jalanõud ära. Siis jõime kuuma teed ja sõime võiksid. Haigeks ma ei jäänud. Nüüd ajab see meid alati naerma kui meelde tuleb! ***Mirtel Krusemann 4.a***

Aastal 2019 ma käisin trenniga laagris. Tee sinna oli väga igav. Kohe esimesel päeval ma panin oma jalanõud kuhugi ja ma enam ei leidnud neid. Nii, et ma pidin olema ülejäänud aja paljajalu. Ma pidin terve see päev paljajalu igale poole kõndima. Päris külm oli.

Ühes toas oli neli voodit. Ühel pool tuba oli üks narivoodi ja teisel pool tuba oli teine. Aga meie toas oli ainult kolm tüdrukut. Need voodid polnud küll kõige paremad. Seal oli raske magada.

Üks päev me mõtlesime laulu välja. See oli natuke nagu laul, kus refrään on „Et saada pruuniks teiseks juuniks“, aga vastupidi. Mu lemmik salm oli “Laes on kärbes, suur-suur kärbes. Et saada valgeks teiseks talveks“. Te võib-olla ei saa sellest aru. Üks päev me laulsime seda laulu ja siis tuli üks tüdruk teisest toast ja karjus: „Mida te röögite!“.

Mul juhtus seal palju teisi asju, kuid need kõik ei mahu siia ära. Oh! Ja kui keegi tahab teada, mis mu jalanõudega juhtus, siis ma leidsin need kaks nädalat hiljem trenni kadunud asjade kastist. ***Anna Eva Sendino 4.a***

Oli ilus 30. augusti päev aastal 2017. Lähenemas oli üks elu tähtsaim päev- esimene koolipäev. Ootasin seda päeva väga!

Sellel soojal augustikuu päeval mängisin õues sõpradega peitust, peitsin end koduaias marjapõõsasse. Peitusemäng lõppes minu jaoks aga halvasti, sest põõsas peidus olles sain silma lähedale herilastelt nõelata. Nutma ma ei hakanud, sest väga valus polnudki.

Järgmisel päeval tõustes tundsin, et nägu on paistes ja silm peaaegu kinni. Peeglisse pilku heites olin väga õnnestu, sellise näoga jääb küll aktusele minemata…

Tänu sellele seigale jäigi minul üks elu tähtsaim päev- esimene koolipäev olemata.

Rico Mattis Reinhold 4.a

Vastasmaja kasside perenaine sõitis märtsi keskpaigas Soome oma haige mehe eest hoolitsema. Minu ema jäi hoolitsema tema kahe kassi Sipsiku ja Nöpsiku eest. Samal nädalal kuulutati Eestis välja eriolukord ja kõik õpilased jäid koduõppele. 1. aprilli hommikul, kui ma ärkasin, ütles minu ema, et me võtame kassipoja, sest Sipsik sai 31. märtsi hilisõhtul kaks poega. Sain mina juba rõõmustada, kui ema ütles: "Aprill, aprill!" Mõne päeva pärast sain ma pimedaid ja abituid kassipoegi näha. Järgnevate nädalate jooksul ma jälgisin, kuidas kassipojad arenesid ja kasvasid ning ma mängisin nendega palju. Lugu lõppes sellega, et aprillinali osutus tõeks. 15. mail võtsime Pantri ehk Pantu endale. Pantu vend leidis oma uue kodu minu sõbra peres. Ma olen väga õnnelik, et meil on see Väike Must Põrguline, sest ta on nii armas, kuigi meie kaks vanemat kassi nii ei arva.

Ekke Taul 4.a

Esimeses klassis hakkasin ma käima Revalia poistekooris. 2019. aastal toimus laulu- ja tantsupidu "Minu Arm" kus minu poistekooril õnnestus osaleda. Selleks, et laulupeole saada pidime poistega väga palju pingutama. Laulupeole saamise proovid hakkasid juba veebruaris. Olime poistega väga õnnelikud kui me saime laulupeole.
Laulupeo peaproovis ladistas vihma, olime poistega läbimärjad. Õnneks rongkäigu ajal oli ilus ilm ja hea tuju. Peale rongkäiku oli laulupeo avakontsert "Õpetajale".
Ilmselt oli seal ka läbi laulupidude ajaloo kõige rohkem rahvast. Laulukaare alla minnes oli väike hirm, aga kui me kõik koos laulma hakkasime oli see väga võimas.
Ruben Vabarna 4.a

Selle aasta veebruaris oli mul väga tore võimalus sõita koos perega Hawaiile.
Hawaii on USA 50. osariik ja on ainuke osariik, mis asub saartel. Hawaii koosneb 132 saarest ja atollist, millest vaid 8 on suuremad ja neist 7 on asustatud. Hawaii on ainus osariik, mida on valitsenud kuningas. Hawaii asub Vaikses ookeanis 3850 km kaugusel mandrist.
Sageli räägitakse Hawaiist kui riigist, aga tegelikult on see ainult ühe saare nimi. Saarestiku pealinn on Honolulu mis asub Oahu saarel. Teiste saarte nimed on Kauai, Niihau, Maui, Lanai, Molokai, Hawaii ja Kaholawe.
Lend sinna kestis peaaegu ööpäeva. Lendasime Tallinnast Kopenhagenisse, sealt edasi San Fransiscosse. Viimane lend kestis 5,5 tundi üle Vaikse ookeani, ümberingi oli ainult sinine vesi.
Ema oli mulle varem Hawaiist palju rääkinud ja ootasin sinna jõudmist väga. Me käisime kahel saarel - Oahul ja Hawaiil.

Külastasime Honolulu loomaaeda, mis asub kuulsa Waikiki ranna lähedal. Loomaaias nägime komodo varaani, sebra, eesleid, kaelkirjakut ning kõrberebaseid ja väga palju teisi loomi. Hawaiilaste jaoks on eksootilised loomad ka lehmad ja lambad, sest olid ka loomaaias olemas. Hawaiil ei ole ühtegi ussi ega madu, sest need saared on maismaast nii kaugel ja sisse tuua madusid ei ole lubatud. Waikiki rannas on vahva kuju Makua ja Kila - noor surfar Makua, kes elas rannas ja tema ebatavaline sõber hülgest sõber Kila. Nad veetsid koos surfates palju toredaid päevi. Nad aitasid üksteist - kui Makual läks koolis halvasti, siis Kila lohutas teda ja kui Kila sai vigastada, siis Makua ravis teda. See kuju on loodud saare ühe legendi järgi.

Oahu saarel on ka Polüneesia Kultuurikeskus. Sinna on loodud Vaikse ookeani 6 saare külad, kus igas külas esitatakse just sellele saarele omast kultuuri - tantsitakse, mängitakse pilli ja tehakse erinevat käsitööd. Seal lõppeb iga õhtu piduliku õhtusöögi Luau'ga. Saartest on esindatud Samoa, Aotearoa, Fiji, Hawaii, Tahiti ja Tonga.

Veel meeldis mulle Pearl Harbour, mis on kuulus, sest 1941 aastal rünnati seda jaapanlaste poolt. Jaapanlased ründasid ootamatult ja selles lahingus hävisid täielikult USA lahingulaevad USS Oklahoma ja USS Arizona, lisaks uppus 5 lahingulaeva ja mitu ristlejat ja abilaeva. Lisaks laevadele hävis 188 lennukit ja kannatada sai 159 lennukit. Hukkus üle 2400 ja vigastada sai üle 1200 ameeriklase. Jaapanlaste poolel olid kaotused väikesed. Hävis 29 lennukit ja 5 miinilaeva, surma sai 45 lendurit ja 9 madrust.
USS Arizona uppumispaika on rajatud mälestusmärk, kuhu saab vaid laevaga. Enne tuleb veel vaadata kohustuslik film Pearl Harbouri lahingust.
Me kohtusime seal ka ühe Pearl Harbouri lahingu veteraniga. Tema nimi oli Sterling Cale, kes oli 98 aastane. Saime temalt mälestuseks ka pühendusega raamatu. Ta on üks viimastest ellujääjatest selles lahingus.

Veel oli üks vahva päev, kui sõitsime autoga ringi ümber saare. Käisime Oahu saare ühe vulkaani Diamond Head tipus. Ronisime sinna üles peaaegu tunni! Honolulus asub ka Aloha Tower, mis oli veel 1950. aastal saare kõrgeim hoone - 56 meetrit. Aloha Towerit kasutati selle rajamise järel majakana.
Käisime ka Honolulu kuningapalee Iolani Palace juures. Üks kuningatest oli Kamehameha I, kelle päris nimi oli Kalani Pai'ea Wohi o Kaleikini Keali'ikui Kamehameha o'Iolani i Kaiwikapu kau'i Ka Liholiho Kunuia-kea.
Kaks päeva veetsime ka Suursaarel e Hawaiil. Seal nägin esimest korda musta liivaga randa ja suuri merikilpkonni. Hawaiil on ka maailma kõrgeim mägi jalamilt. Mauna Kea kõrgus on merepinnast 4202 meetrit, kuid arvestades veealust osa on vulkaani kõrgus üle 10 000 meetri. Seda vulkaani nägime ainult kaugelt, kuid vaatamata sellele oli väga võimas. Käisime ka saare ainsa tegevvulkaani Kilauea juures. Seal lähedal on väga eriline laavatunnel, kuhu jõudmiseks jalutasime läbi vihmametsa. Tunnel oli küll pime ja laest tilkus vett, aga ma ei kartnud seda.
Tahan sinna saartele kindlasti tagasi minna, need on lihtsalt nii erilised ja ilusad.
Aloha!
Mahalo.
Andreas-Gert Kütt 4.a

Haikud teemal „Sügis“

Puulehed läinud,
hommikuti hall on maas.
Talv nõuab kohta.
(Robert Kallaste 5.a)

Lehed langevad -
oranž, punane ballett -
on lõpunumbrid…
(Marii Kuriks 5.a)

Pihlad punased,
Päike säramas kõrgel,
sügis käes on meil.
(Grete Rohtla 5.a)

Sügisene aed -
värvilised lehed puul
imeilus kõik
(Juuli Sooman 5.a)

Värvikad lehed
viimasel sügispäeval
vaikse tuulega.
(Piibe Zingel 5.a)

Tuul puhul kergelt
lehed langevad puudelt.
Linnud lendavad.
(Margette Maiste 5.a)

Sügis

Tasa tuli sügis
suve välja trügis.
Maitsvaid ande täis on korv,
akna taga huilgab torm.

Metsas käimas seeneralli,
kaela keeran ma salli,
jooksuga nüüd metsa lippan,
suurde seenemerre hüppan.

Ahjus kerkimas on õunapommid,
lastel taskutes on kommid,
õues kasvamas on lehemäed,
sügisel on tuju hää.
(Juuli Sooman 5.a)

Sügis
Metsad kõik säravad,
puudelt lehed langevad,
linnud aina laulavad,
pardid juba magavad.
Päike taevas säramas,
koerad pargis mängimas,
pihlad kõik on punased,
mutid väga mullased.
Seeni täis on terve mets,
meie lemmik mäng on keks,
Kooli ootab Mikk ja Liis,
lemmikhindeks neil on viis.
Sügis hea ja tore on,
koolis veidi raske on.
Lõpuks käes on kuldne sügis,
lihtsalt suve välja trügis.
(Grete Rohtla 5.a klass)

Sügis
Vihm ja tuul,
värvilised lehed puul.
Jälle käes on sügis
sooja suve ära nõgis.
Metsast korjan seeni,
naudin jalutuskäiku jõeni.
Porised teed ja rajad,
tühjaks jäid suvemajad.
Sügisel näha võib päikest,
kuulda hirmsat äikest.
Linnud lendavad ära,
tehes palju kära.
(Marii Kuriks 5.a klass)

Kuldne sügis
Istun aknal, vaatan välja.
Okstelt rebib tehti tuul.
Ei saa minna kiirelt välja,
enam pole suvekuu

Aga siiski ilm on ilus,
palju seeni metsa all.
Istub siilikene vilus,
lehti täis on okkad tal.

Kummikud siis jalga panen,
mantli selga, õue lähen.
Päike jätkuvalt on soe,
kuldne sügis põue poeb.

(Margette Maiste 5.a)

Käes on sügis

Jälle käes on sügis,
Suve asemele trügis.
Lehed on kõik värvilised,
tuul ka aina närvilisem.

Lapsed sügisest ei hooli,
siis peab minema ju kooli.
Ootavad nad hoopis talve,
et saaks teha lumepalle!
(Robert kallaste, 5.a)

Tallinn Moon Rotary Klubi projekt „Aktiivne vahetund“

Eelmisel õppeaastal Tallinn Moon Rotary Klubi poolt algatatud projekt „Aktiivne vahetund“ Jakob Westholmi Gümnaasiumi algklasside majas jätkub tänavu. Projekti eesmärgiks on tuua kooli kummikeksu ja footbagi mängud, et arendada lastes liikumistahet, aga ka koostöö- ja suhtlust. Mängud ei hõlma endas jooksmist, kuid on liikuvad ja omavahelist suhtlust vajavad – kummikeks ja footbag.

Mängudes on erinevad tasemed, mis nõuavad harjutamist ja keskendumist, koostööd ning üksteisega arvestamist.

Igaüks saab oma panuse anda kasvõi pisikese toetuse näol, summa on võimalik ise valida ja toetuse saab teha pangaülekandega:

Saaja: Tallinn Moon Rotary Klubi

Konto number: EE697700771002369311 (LHV Pank)

Selgitus: Jakob Westholmi Gümnaasium, Toetaja Nimi

Toetajate nimed avalikustatakse projekti veebilehel toetatud kooli lehel. Kui soovite jääda anonüümseks toetajaks, palun kirjutada ülekande selgitusse toetaja nime asemel “anonüümne”, näiteks: Jakob Westholmi Gümnaasium, anonüümne.

Neljapäeval 1.oktoobril tähistasime algklasside majas rahvusvahelist muusikapäeva.

Muusikalise tervitusega esinesid 2.b klassi ja 3.-4.klasside koor. Sel aastal olid kuulajad klassides ja saalis esinejad. Kuulajatele klassides avasid ukse muusikasse õpetajad Kaja Kaus ja Irene Schifrin. Aitäh!

Suurepärane tulemus rahvusvahelisel kunstivõistlusel.

Rahvusvaheline PENTEL kunstivõistlus ja -näitus annavad maailma lastele võimaluse suhelda viisil, mis ei hooli rassist, keelest ega kultuurist.

Seda silmas pidades ongi Jaapani Kunstihariduse Fond (Biiku Bunka Kyokai) 1970. aastast igal aastal toetanud rahvusvahelist kunstivõistlust, soovides anda lastele üle kogu maailma vahendi paremaks üksteisemõistmiseks.

50. PENTEL võistlusele saabus kümneid tuhandeid väga heal tasemel tööd mitmekümnest eri riigist.

See võistlus on suurimaid Jaapanis ja tööde hindajad on iga kord olnud meeldivalt üllatunud

esitatud tööde originaalsusest.

5. d klassi õpilane **Loora –Lizeth Jürgen** pälvis sellel võistlusel pronksauhinna. Juhendaja õpetaja **Airi Metspalu.**

3.a klassi sügisluule

Sügisel siilid tuhnivad lehtedes,
otsivad kohta, kus magama jääda.
Lõpuks kõik lehed kukuvad maha,
siilid nende all und saavad näha.

Sügisel lapsed hüppavad lehtes -
punastes, kollastes, rohelistes.
Lõpuks nad kokku riisuvad lehed -
emale, isale head abimehed.

Madli Heinmaa

Sügisel läheme kooli
ja koolis on uued toolid.
On õpetajal puhanud närvid
ja õues on puudel värvid.

Peab vara minema voodi,
et hommikul minna kooli.
Ja jälle on metsas seened
ning õpetaja palju peenem.

Horre Kuusk

Sügisel ilusad värvid on puul,
tugevamalt juba puhub tuul.
Päike madalalt käib,
varsti aastaring on täis.

Sügissuplus väga äge,
panen sooja mütsi pähe.
Vette lähen veel ka siis,
kui soojakraade on vaid viis.

Marliin-Grit Kütt

Lehed langevad puult,
sest pilved täis on tuult.
Ma korjan lehti ja tõrusid,
neist valmistan ilusaid võrusid.

Kastanitest saavad loomad,
kes mulle palju rõõmu toovad.
Sügispäike soojalt paistab,
masendusest üle aitab.

Kaisa Uulma

Sügis on värviline kuu,
selleks on meil vahtrapuu.
Oleme korjanud seeni ja marju.
Ja kuulanud seda,
kuidas metsas keegi ei karju.

Aleksander Urbala

Sügis on värviline,
mina õhtul närviline –
palju-palju koolitööd,
mis saab tehtud enne ööd.
Varsti kandma pean ma salli,
seda mina hästi ei salli.

Rasmus Andreas

Sügis tulnud taas,
värvilised lehed maas.
Õppida ei viitsi ma,
nii see oli eile ja on homme ka.
Õpetajalt kahe sain,
Kodus ootab suur karm laim.

Karmo Anemaa

Veenus

Olivia Reimets

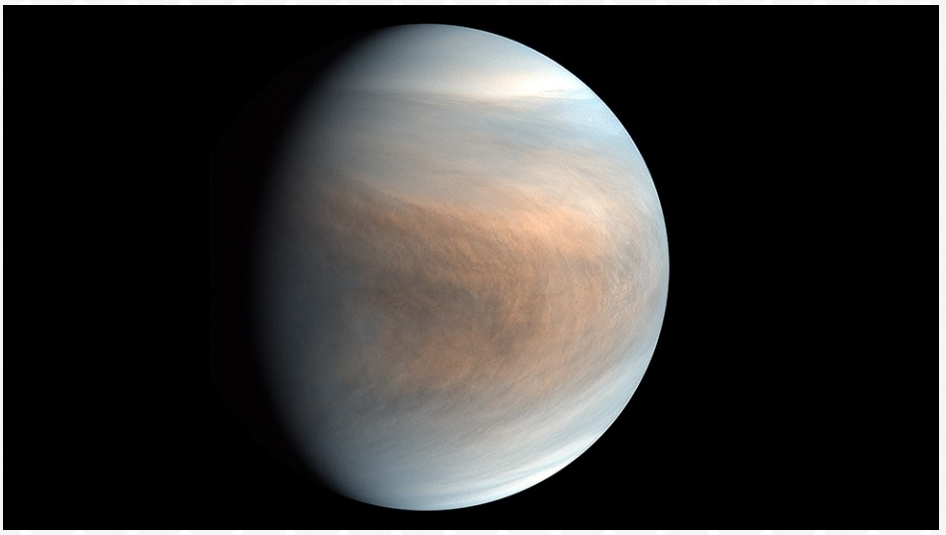

Veenus,
kas sa üksi ennast ei tunne?
Särad seal üksinda,
ammu enne teisi.
Nii kaugel oled,
nii üksik näid,
keset lõputut tume taevasina.

Me ei näe ju tegelikult sind,
see kõigest peegeldus
me maailmanabalt.
Et näha seda,
mis sa tegelikult oled,
on vaja lihtsalt vaadata,
minna lähemale.
Kui keegi lihtsalt hoolega vaataks,
mööda sest säravast pinnast
ning näeks mis seal taga.
Ei muud kui kivi,
tühipaljas säratu
armetu
kivi.
Ära kuivanud elust,
põletatud,
teise säravast elust.

Peagi tõmbub taevas
mustjaks,
nii tekivad sulle kaasla-
sed.
Kuid nad pole ju sina,
neil on omaenda sära.
Nüüd sa siis seisad seal,
särade meres.
Mis tunne see on,
näha kõike seda
elu ja ilu,
teades,
et see iial pole sinu?

Varsti tõuseb päike
ning kaodki sa täiesti.
Ei teagi nüüd,
kumb tunne hullem on,
kas olla nähtamatu,
kaduda ära,
või peegeldada kellegi
teise sära?

Riigikaitse laager

Liisa Kasera

15. ja 16. septembril toimus riigikaitselaager. See leidis aset Männikul ning seal osalesid kõik 11. klasside õpilased. Lisaks ka 12. klasside riigikaitse õppesuuna õppurid ja veel mõned õpilased, kes mingitel põhjustel polnud varem sellest laagrist osa võtnud. Üritust aitas koolil korraldada Vahipataljon.

Teisipäeva hommikul mindi kooli, kust saadi vormiriided, seljakotid ja muu vajaminev kätte. Peale seda ronisime veokitesse. Igasse sõidukisse läks üks grupp (koolis kindlaks määratud rühmades) ning sõit, kaitseväe harjutusalale, võis alata. Esimesel päeval toimusid n-ö kuus erinevat loengut, mida viisid läbi erinevate kaitseväe osade esindajad/ajateenijad. Ühes loengus viibis korraga üks rühm (sama grupp, millega veokitesse paigutati). Niiviisi mindigi oma rühmaga edasi kuni kõik kuus loengut oli ära kuulatud. Meile tutvustati erinevaid ajateenistusse astumise variante, kuhu minna ja milline ajateenimine üldse eri väeosades välja näeb. Toon näiteid mõnest loengust/õpitoast. Näiteks tutvustas merevägi oma tuukreid ning millist tööd nemad peavad igapäevaselt tegema. Sammudelugemise meetodil õppisime, kuidas metsas mitte ära eksida ja nende abil vahemaad mõõta. Saime ka näkku määrida rohekat ja pruunikat pastat, et läbi mängida ja näha kui oluline on end metsas vaenlase eest selle abil varjata. Meile õpetati üht-teist ka esmaabi vallas. Viimaks pidime panema kokku rühmatelgi, kus hiljem öö veetsime. Õhtul näidati meile metsas filmi „1944”, mille vaatamine jäi kahjuks tehnilistel põhjustel üürikeseks.

Kolmapäeval tegime väikse matka Männiku lasketiiru, kus igaüks sai proovida laskmist ning läbida ka kaitseväele harjutamiseks mõeldud takistusraja. Peale laskmist lasketiirus lubati meil omavahel airsofti (püssidega) lahingut pidada. See oli väga vahva, aga kohati ka valus, kui väikeste plastkuulikestega vahetpidamata pihta said.

Kokkuvõttes oli laager lahe ja uudne kogemus meie kõigi jaoks.

Humanitaarsete huvidega noorte võimalused tööturul

Inger Enok

Elame ajal, mil võimalusi ja valikuid on rohkem kui iialgi varem. Meile- noortele ikka räägitakse, kuidas tänapäeval on kõik nii lihtne ja hea. Tekkinud on uusi ning huvitavaid töökohti, välismaal õppimine polegi nii ebarealistlik unistus ja mitte ükski eesmärk pole saavutamiseks liiga kõrge. Sellegipoolest tunnevad paljud Eesti noored muret tööpuuduse pärast. Miks see nii on ja kas kõigile on tööturul võrdsed võimalused tagatud?

Tulevikuerialade hulgas mainitakse tihti IT-alasid, ameteid, mis on seotud tehnoloogia arendamise või hooldamisega. Kindlasti vajatakse tulevikus: programmeerijaid, insenere ja Eestis ka ehitajaid, kes ei kipuks tööle naaberriikidesse. Sellest võib jääda mulje, et humanitaarvaldkonnas ei vajatagi eriti kedagi. Mitte sellepärast, et loovust ja loomingulisust ei hinnataks, vaid ehk seetõttu, et väga paljud tahavad saada muusikuks, näitlejaks, ajakirjanikuks, juristiks ning paraku kõigile tööd ei jätku. Võib-olla peitub põhjus, miks noortel raske tööd leida on just selles, et mõned erialad on populaarsemad kui teised.

Tegelikult ei saa siiski öelda, et humanitaaride võimalused drastiliselt väiksemad oleksid. Vajatakse ju ka noori õpetajaid, kes veel pikki aastaid õpilastele tarkust jagaksid, sest hetkel on ülekaalus vanemaealised õpetajad, kelle silme ees terendab pensionipõlv. Peale humanitaarainete õpetaja ameti leidub ka väga palju teisi sotsiaal-ja humanitaarvaldkonnaga seotud ameteid, mis niipea veel tööturult ära ei kao. Näiteks vajatakse tõlkijaid, toimetajaid, ajakirjanikke ja eks keegi peab tegelema ka muusika, tantsu, filmi- ja etenduskunstiga. Leitakse, et humanitaarsete huvidega õpilastel on valikut rohkem, kuid seetõttu ka suurem segadus valiku tegemisel. Reaalteadustes on valikut lihtsam teha, kuid spekter on kitsam.

Kokkuvõtlikult võib öelda, et väga suureks muretsemiseks pole siiski põhjust. Kõigile leidub midagi ning õppima tasub ikka minna seda, mis silmad särama paneb. Kõige tähtsam on olla ise rahul ja (vähemalt enamasti) nautida töölkäimist.

Kui mul oleks ronga valge sulg

Eestlaste pärimuse järgi olnud vanasti ronga sulestik täiesti valge. Kui loomad Emajõge kaevanud, hoidnud ronk tööst kõrvale, et kaunist kuube mitte määrida. Seepeale kastnud Vanataat ronga tõrvatünni, millest lind saanudki musta sulestiku. Ometi olevat tiiva all üks valge sulg säilinud, mida lind hoolega varjavat. Kes selle sule endale saab, selle kõik soovid täituvad.

5.b klass arutles teemal „KUI mul oleks ronga valge sulg“.

Kui mul oleks ronga valge sulg, siis ma sooviksin peatada kliimasoojenemist. Ma raviks siis ka koroonahaigeid ja hoiataksin tulevate haiguste eest. Mulle väga meeldiks võlusulega olla ja kui see on valedes kätes võivad asjad käest minna. Ma soovin ka, et me oleksime surematud ja oleksime targemad oma tagajärgedega. Sellise võlusulega oleks elu imeline. **Rasmus Perve**

Kui mul oleks ronga sulg..? Mul pole otseselt soove, kuna soovid tulevad tavaliselt käigupealt. Küll soovid, et hinne läheks hästi, küll soovid, et sulle venna sünniks, võid soovida endale kasvõi uut lampi! Ükskõik mida, soove on erinevaid. Aga kui minul oleks ronga valge sulg, oleks mul pigem suured soovid, küll enda heaks, kuid ka teiste kaaskodanike heaks. Sooviksin sõdade lõppu, mida ma usun, et paljudki soovivad salamahti. Tahaksin, et mu perel ja sõpradel oleks hea ning mõnus elu, hubane kodu ja kindel sihtmärk. Tahaksin ka enda silmaprobleemi lahenemist, kuid see ei peaks lõplikult paranema. Olen õppinud oma silmaprobleemi hindama ning mitte tähele panema. Tegelikult meeldib mulle prillidega olla. On tunne, et olen mina ise. Mõistan, et seda pole võimalik, aga tahaksin meie ühiskonda rohkem vett ja vähem prügi ja sodi looduses. Lisaks mõned kõrvalised tahtmised oleks loomadega rääkimine ja oma hääle muutmine teistsuguseks tooniks. Ausalt öeldes tahaksin ma, et kõik inimesed saaksid enda 1 suurima soovi täita, ükskõik kas see on uus auto või väike peenike kutsikas. Kõik väärivad oma soovi täitumist ja kui keegi ütleb, et tal ei ole aega soovimiseks, ei pruugi see olla tõsi. Võib-olla on tal piinlik seda tunnistada, või kardab ta seda välja näidata. **Liis Pärn**

Kui mul oleks ronga valge sulg, oleks mul kogu maailma tarkus, mul oleks kõige ilusam käekiri ja saaksin kõige rohkem jahiõnne. Minu kõik soovid läheksid täide ja mul oleks kõige ilusam hääl. Ma saaksin siristada lindudega ja kõiki ravida. Saaksin ennast nähtamatust muuta, lukke avada, tulevikku ette näha ja isegi leida rahaaugu. See kõik on võimalik vaid siis, kui mul oleks ronga valge sulg. **Liisa Taalfeld**

Kui mul oleks ronga valge sulg, siis ma tahaksin olla rikas. Ma tahaksin olla maailma kõige targem inimene. Sooviksin ravida kõik koroonahaiged. Tahaksin rääkida loomade keelt ja samuti kõikide rahvuste keeli. Tahaksin, et ma oleksin kõige kiirem inimene maailmas. Sooviksin olla nähtamatu, surematu ja kõige tugevam terves maailmas. **Ernst Rajasaare**

Kui mul oleks valge ronga sulg hoiaksin seda kummutisahtlis. Loodan, et sellel sulel on erilised võimed. See sulg võiks anda mulle jõudu, tervist, vastupidavust rasketel hetketel ja rõõmsat meelt. Kui soovin sulega kirjutada, siis muudab ta mu käekirja imeilusaks ja seab ritta joovastavaid sõnu. Kui mind on haaranud kurbus või mure, siis puhudes sellele, võtab ta selle endaga kaasa.

Anni-Karoliina Kurgpõld

Kui mul oleks ronga valge sulg, siis ma raviks teisi ja sooviks 4 soovi ja ma sooviks suurt maja, koera, oma tuba ja pereautot. Ma sooviks peatada ka kliimasoojenemise. **Reimo Saul**

Kui mul oleks ronga valge sulg, päästaks ma kõik loomad tulekahjudest ja istutaks iga päev 1000 puud. Ma paneks lume sadama, aga loodan, et seda tuleb niisama ka. Tahaks väga elada maal, kus on koduloomi.

Peeter Persidski

Elizabeth Šanini sügishitid

Otamatult kiiresti on suvest saanud sügis ja iga päevaga läheb aina pimedamaks. See tähendab seda, et päikest on vaja leida paela kuklasse vaadates taeva poole ka mujalt. Lisaks olen ma üsna kindel, et ma ei ole ainus, kelle köök uputab õuntest.

Lillkapsa karri kookospiimaga (VEGAN)

vaja läheb:
•400g külmutatud lillkapsaid või üks korralik lillkapsapea
•400g purk kookospiima
•1,5tl karripulbrit
•0,5tl musta pipart
•0,5tl tšillihelbeid
•maitse järgi soola

Kui kasutad külmutatud lillkapsast siis soovitan sellel umbes 30 minutit väljas seista enne. Sega ahjuvormis maitseained omavahel kokku ja vala juurde kookospiim. Seejärel sega maitseained korralikult kookospiimaga läbi ja pane lillkapsas vormi. Vaata, et kõik lillkapsad oleks ilusti kaetud maitsetatud kookospiimaga ning pane 200kraadisesse ahju umbes 30-minutiks. Küpsetamise ajal võiks 1-2 korda segada lillkapsaid, et kõik oleks ühtlaselt küpsenud. Kui lillakapsad on kahvliga torkides pehmed võid võtta ahjust välja ja ongi valmis.

Serveerida võid näiteks riisi ja värske salatiga.

Maailma parim õunakook

vaja läheb:
•120g nisujahu
•1tl küpsetuspulbrit
•1tl vanillisuhkurt
•1tl kaneeli
•näpuotsaga soola
•2 muna
•125g (1,5dl) suhkrut
•100g sulatatud võid
•7-8 õuna

Määri koogivorm võiga. Sega kuivained omavahel. Vahusta munad suhkruga ning lisa sinna pool kuivainetest ja pool sulavõist. Sega see omavahel kokku ning lisa ülejäänud kuivained ja sulavõi.
Koduõunu ei ole vaja koorida. Eemalda õuntelt südamikud ja lõika need umbes 2cm suurusteks tükkideks. Sega õunad taigna hulka ja vala koogivormi. Küpseta kooki 180 kraadises ahjus umbes 45 minutit.
Lase koogil veidi jahtuda ja serveeri näiteks vanilje jäätise või maapähklikreemiga.

Ristsõna

Triinu-Liis Linkov

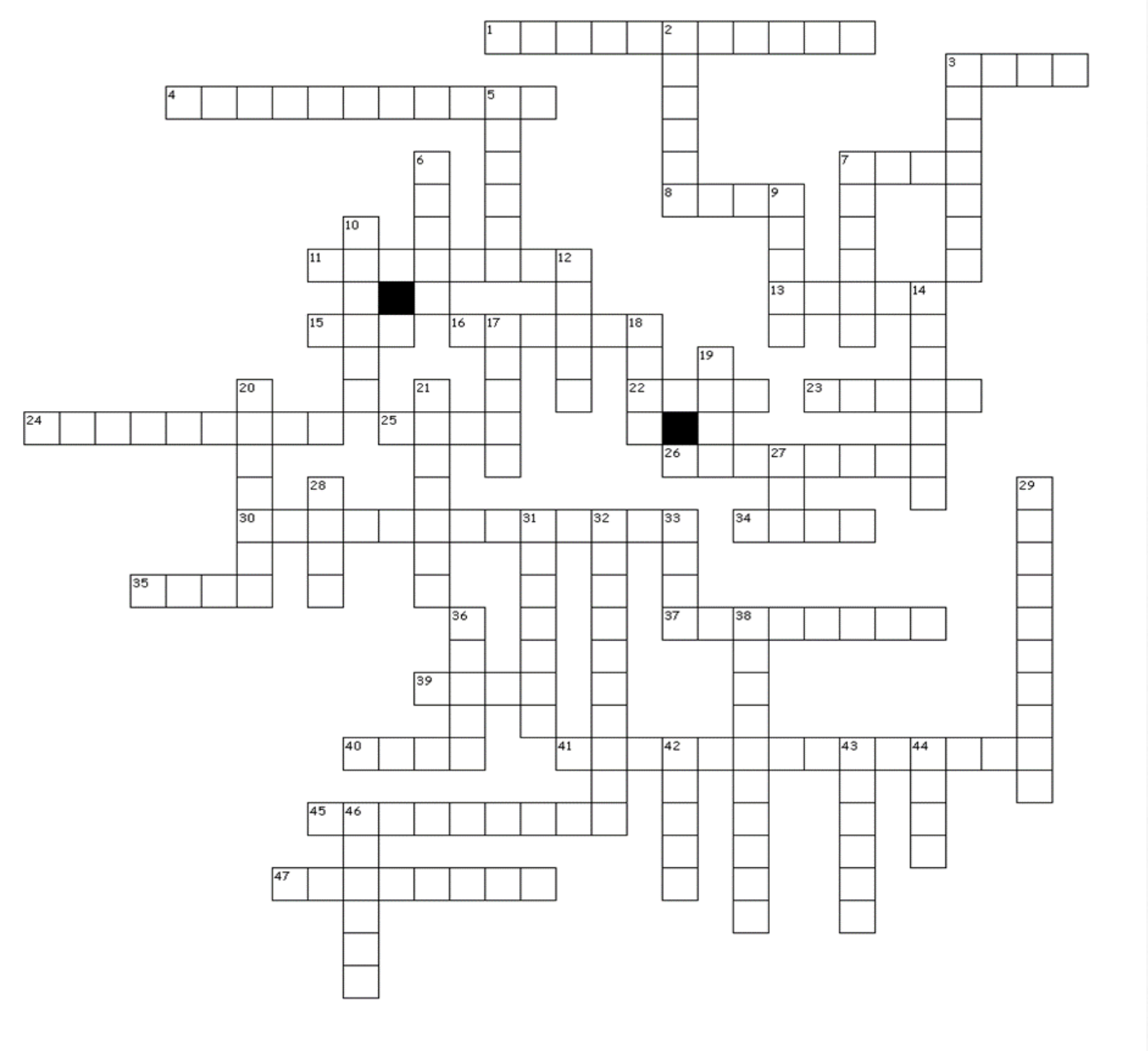

HORISONTAALSELT

1. 10. ja 11. klass käisid hiljuti millises laagris?

3. Künnis nt. Ukse…

4. Selle aasta õpetajate päeva filmi nimi on...

7. Bioloogia õpetaja on...

8. Füüsika õpetaja, kes sai hiljuti lapse on...

11. Õpetaja Veskimäe on segakoori …

13. Kus tehakse videotunde?

15. Tädi hispaania keeles on...

16. Kooli IT-juht ja dirigent

22. Covid-19 äpp on...

23. Inglise keele õpetaja ja 3.c klassijuhataja on...

24. Gümnaasium käib koolis …

25. Koolivalvur on Henry ...

26. Kunstnik, kes maalis pildi Westholmile ja kelle näitus oli hiljuti KUMU's ?

30. Uurimistöö võib olla ka...

34. Elektritõukeratta firma, mille rattaid leidub tihti kooli ees on...

35. Kui sul on ... pöördu A.Tooma poole!

37. Seeneteadlane ehk...

39. Kahe arvu lahutamisel kasutatakse ka ütlust- leia kahe arvu...

40. Hobuse ja eesli ristand on...

41. Taldrik, mis näitab palju süüa võib võtta

45. Nädala esimene (kooli)päev on...

47. Kes korraldab kooliüritusi?

VERTIKAALSELT

2. Kehalise õpetaja

3. Aastapikkune töö, mida lõpus kaitstakse on...

5. Gümnaaasiumi lemmikõpetaja 2020 on...

6. Suulise ja kirjaliku eneseväljenduse õpetaja on...

7. Õpetaja eesnimega Tiina

9. Praegu on 2020…

10. Miski, mis õpetajatel peaks päeval ees olema on...

12. Tööõpetuse õpetaja on...

14. Koolivilistlane, kellega tehti intervjuu ajalehes kannab perekonnanime...

17. Poistekoori juht on Alla…

18. Pettus ehk

19. Amet, mida õp. Makejev vabal ajal peab on...

20. Nii nimetatakse kodus koolitöö tegemist...

21. Õp.Maalma lemmik kunstnik on...

27. Lind (hiire...)

28. Muusikaõpetaja on Regina …

29. 104. lennu/ gümnaasiumi lõpuklassi õpilase nimetus on...

31. Klass 225 on selle õpetaja oma...

32. 29.september on...

33. Tütarlaste kehalise kasvatuse õpetaja on perekonnanimega...

36. Uus inglise keele õpetaja on perekonnanimega...

38. Pildisamisel tehtud pilt, kus on peal kogu klass on...

42. Koolitoitlustaja on ...

43. Kümnenda klassi õpilane üldnimetus, kellel on jumal...

44. 4.c klassijuhataja perekonnanimi, mis on ka üks organ...

46. 4.b klassijuhataja perekonnanimi on...

5	3			7				
6			1	9	5			
	9	8					6	
8				6				3
4			8		3			1
7				2				6
	6					2	8	
			4	1	9			5
				8			7	9

7	8		4			1	2	
6				7	5			9
			6		1		7	8
		7		4		2	6	
		1		5		9	3	
9		4		6				5
	7		3				1	2
1	2				7	4		
	4	9	2		6			7

		6		5	4	9		
1				6			4	2
7				8	9			
	7				5		8	1
	5		3	4		6		
4		2						
	3	4				1		
9			8				5	
			4			3		7